

elemek, Mozart maga is szabadkőműves volt, és közel állt a Born Ignác körüli felvilágosult tudósokhoz. Az opera sok gondolata a felvilágosodás eszméit tükrözi, a titkos társaság kalapácsütés-szignálja többször is felcsendül.”

„A darab mondanivalója, a többféle értelmezési lehetőség, a mű számos rétege több mint kétszáz éve foglalkoztatja a kritikusokat, történészeket, zenészeket. Sokan ezzel magyarázzák a darab sikerét is: a gyerekek a

mesét értékelik és a fülbemászó dallamokat, az idősebbek a humort, a felnőtt lét kihívásait és a szabadkőműves utalásokat.”

Ezeket mind megerősítem: felnőttként megnézve-hallgatva az operát, váltig csodáltam az előttem ülő 5-6 éves balett-növendékeket, akik megkövülten, szájtátva, teljes szívvel-lélekkel, elbűvölten és némán figyelték az előadást, illetve az

elandalodott felnőtteket, idősebbeket is, akik kedvtelve ringatóztak a kedves dallamokon.

Jó szívvel ajánlom az adatokat földmérő kollégáim figyelmébe, akik rendszeresen kirándulnak Selmecebányára, tisztelni a néhai nagyhírű iskola és a szakma régi halottai előtt. Jusson eszükbe, ha Mozartot hallgatnak.

Tóth Mária

2019. szeptember 21.

Rendezvények

Térképészek Távol-Keleten

Az ICA 29. nemzetközi térképészeti konferenciája és 19. közgyűlése, Tokió

A Nemzetközi Térképészeti Társulás nagy nemzetközi konferenciájára két-évenként kerül sor. Tokió 1980-ban már egyszer adott helyet a konferenciának, így a mostani résztvevők közül csak kevesen voltak olyanok, akik azon is részt vettek. Az idei konferencia szlogenje (Mapping Everything for Everyone) kicsit nehezen fordítható magyarra frappánsan, én úgy fordítanám, hogy Térképezzünk mindent mindenkinek.

Várható volt, hogy a japánok igyekeznek jó házigazdák lenni, de természetesen az is, hogy lesznek kulturális különbségek. A szervezet főtitkáraként, akinek alapvető feladata volt a rendezőkkel történő folyamatos kapcsolattartás, sok ilyennel szembesültem, néhányat megemlítenék:

- Sokszor nem válaszoltak a megkeresésekre még azok a rendezők sem, akik egy adott szakterületnél meg voltak adva kapcsolattartónak. Az a gyanúm, hogy a legtöbb esetben nem megbízhatatlanság volt e mögött, hanem lassú (sokszor igen lassú) döntési folyamat, melynek során a rendezőbizottság hierarchiáját vélhetően kínosan betartották még az egyszerűbb problémák esetén is.
- A konferenciákhoz kapcsolódó, általában a nagy konferencia előtt

megtartott bizottsági workshopok rendezésére sajnos kicsi volt a hajlandóság a japánok részéről. Erre csak egy napot kínáltak fel, hiába kértük, tanácsoltuk, hogy vonjanak be helyi egyetemeket. Végül két ilyen bizottsági workshopot Pekingben, további kettőt pedig más japán városban (Akita, Tsukuba) rendeztek meg (főleg olyan bizottságoknál, ahol volt aktív japán bizottsági tag).

Japánt az ICA-ban a Science Council of Japan (egyfajta nemzeti tudományos ernyőszervezet, melyhez korábban a Japán Tudományos Akadémia is tartozott) képviseli nemzeti tagként.

A helyszín

A konferencia helyszíne nem a város központjában volt, hanem egy sajátos területen, az ún. Bay Area-n (Odaiba kerület). Ezt a kikötői területet a XIX. sz. végén kezdték fejleszteni, de csak az 1950-es években, a japánok számára vesztés II. világháború utáni iparfejlesztésnek köszönhetően lett igazán fontos. Eleinte a kikötői terület fejlesztésére a tervezés és az ellenőrzés teljes hiánya volt jellemző, ami a főváros lakosságának rohamos növekedése miatt csak úgy volt kezelhető, hogy folyamatos feltöltésekkel növelték a tengertől elhódított területeket. 1958-tól kezdődően öt fejlesztési tervet hajtottak végre a területen. Mivel ez a hely a tengersizint alatt fekszik, itt lakóépületek nincsenek, csak

különböző intézmények. Ettől függetlenül a Bay Area-nak nagyon jó az infrastruktúrája: egy magasvasút kapcsolja össze a területet Tokió metróhálózatával, de van más vasúti összeköttetés is. Emellett Tokió második számú reptere, Haneda, is könnyen elérhető egy autópálya-alagúton keresztül.

Összesen négy épületben szervezték meg a konferenciát, melyek közül a két elsődleges (ahol az előadóterem is voltak) egymás közvetlen közelében voltak, de a másik kettő is néhány száz méteren belül volt. A terület hátrányaként talán csak azt lehetne felróni, hogy egy belvárosi kerülethez képest kevesebb volt a szálloda (azok persze drágábbak is voltak), így többen mégis inkább a város belső részein kerestek szállást maguknak.

A két főépület közül az első a Miraikan, a feltörekvő tudomány és innováció Nemzeti Múzeuma (egyfajta Csodák palotája), melynek egyik különlegessége a Geokozmosz (Geo-Cosmos), egy hatalmas (hat méter átmérőjű) gömb alakú kijelző, melyet 10 362 db külön programozható OLED panel alkot. Ennél fejlettebb, jobb felbontású technológia talán nincs is tematikus földgömbök bemutatására. *(Lásd a címlapon!)*

A másik helyszín a Plaza Heisei, más néven Tokyo International Exchange Center, egy kisebb konferenciaközpont és nemzetközi diákszálló keveréke (szállásként ezt most nem használhattunk, de a 2018-as előzetes

1. ábra. A Miraikan, a konferencia egyik helyszíne

ICA-elnökségi látogatáson minket is itt szállásoltak el).

A térképkiállítás és a Barbara Petchenik gyermekrajz-kiállítás egy harmadik helyszínen, egy távközlési székház (Tokyo Telecom Center) nagyméretű földszintjén volt (az atlaszok és digitális termékek külön emeleti helységben kaptak elhelyezést). Ennek nagy előnye volt, hogy a közönség is látogathatta, nem csak a konferencia résztvevői. A negyedik épületet csak a japán térképészek éves konferenciájára használták.

Tisztújító közgyűlés

Két éve Washingtonban rendkívüli közgyűlésen próbált az ICA elnöksége alapszabály-módosítást elérni, kevés sikerrel. A fő probléma a tagok inaktivitása volt. Az alapszabály módosításához az összes tag több mint 50%-ának támogatása szükséges, de a legtöbb esetben sajnos nagyon nehéz ezt a számot elérni (az alapszabály módosítása esetében a tagok levélben is szavazhatnak előre, de az inaktív tagok esetén ez sem sokat segít). Most is lényegében ugyanaz a koreográfia játszódott le, sőt az alapszabály-módosítás napirendi pontja tárgyalásának megkezdésekor már majdnem az volt a javaslatunk, hogy le vesszük a napirendről a

témát, hiszen még a levélszavazatokkal sem volt meg a matematikai esély az 50%-os támogatásra. Két elkésett delegátus érkezésével a matematikai esély meglelt, de csak egy-két lényegtelenebb pontban sikerült megszerezni a delegátusok támogatását. A legtöbb fontos módosítási javaslat esetében 2-3 ellenszavazat és tartózkodás már elég volt ahhoz, hogy a javaslat elbukjon. Az ICA-nak jelenleg 73 nemzeti tagja van, ebből 70-nek van szavazati joga. Az abszolút többséghez így 36 szavazat kellett és összesen 36 ország volt jelen (plusz három ország küldött levélszavazatot).

Az alapszabályon kívüli javaslatok, illetve a tisztújítás esetén nincs szükség abszolút többségre, elég az egyszerű többség. Az alapszabály szerint a tisztújítás szabályai viszonylag egyszerűek: az elnökségben – ugyanabban a pozícióban (elnök, főtitkár, alelnökök) – csak két egymást követő ciklust lehet eltölteni. Ez a szabály most engem is érintett főtitkárként, hiszen a második négyéves ciklusom ért véget Tokióban, így az MFTTT elnökével és az ICA Nemzeti Bizottsággal egyeztetve úgy döntöttem, hogy megpályázom az egyik alelnöki pozíciót. Mivel a közgyűlés előkészítése (beleértve a jelölések, az ún. nominálások összegyűjtését) a főtitkár

feladata, így ebben a helyzetben azt tartottam etikusnak, ha a hivatalos magyar nominálást a felhívás nyilvánosságra hozását követően igen hamar elküldjük. A nominálásokat csak a határidő lejárta után tettük publikussá az ICA, illetve a közgyűlés honlapján.

A tisztújítás volt természetesen a legtöbb izgalmat kiváltó napirendi pont, de a közgyűlés állandó napirendi pontjaiként elfogadtunk új nemzeti és társult (affiliate) tagokat (Omán és Örményország lett új tag), kizártunk tagokat (alapvetően tagdíjfizetés elmaradása miatt), illetve visszavontuk egyes tagok szavazati jogát. A négyéves közgyűlési ciklus végén természetesen a közgyűlés meghallgatta a választott tisztviselők és testületek beszámolóit. A meghallgatás egyben vitát és szavazást is jelentett. Ezek a beszámolók még a közgyűlés előtt felkerültek a szervezet honlapjára, így a delegátusok akár a nemzeti szervezetükben is megvitathatták a beszámolókat. Az elnök mellett én tartottam külön főtitkári és pénztárosi beszámolót is. Az ICA 27 bizottsága esetén a bizottságoktól előre bekértük az írásos beszámolókat, illetve a bizottságok egy poszteren is bemutatathatták az elmúlt négyévi tevékenységüket, az elért eredményeket.

További napirendi pont volt még a közgyűlésen az ICA stratégiai tervének elfogadása, illetve a 2023-as konferencia helyszínének meghatározása. 2021-ben Firenze lesz a konferencia helyszíne. A 2023-as konferencia rendezésére végül csak egy pályázat érkezett. A dél-afrikai Fokváros lesz a helyszín. Érdekes, hogy lényegében ugyanaz a csapat fogja szervezni, amely 2003-ban Durbanben jól megszervezte a 21. konferenciát, függetlenül a közbiztonsági problémáktól. Egy 2015-ös ICA elnökségi ülés tapasztalatai alapján elmondható, hogy Fokváros sokkal biztonságosabb helyszín lesz, mint Durban volt.

A tisztújítással kapcsolatban: az elnökökre is vonatkozik az a kitétel az alapszabályban, hogy maximum két egymást követő cikluson át tölthetik be ezt a funkciót, de az elnökök mindig csak egy ciklust vállalnak, és az azt követő ciklusban *past presidentként* még továbbra is az elnökség tagjai maradnak. Nagyon ritkán fordul elő,

hogy többen is pályáznak erre a posztra (utoljára 2005-ben volt erre példa). A mostani két pályázó mindegyike Európán kívüli, míg az összes alelnökségre pályázó európai volt.

Az elnöki posztra Timothy Trainor (USA) és Yaolin Liu (Kína) jelentkezett. Mindketten voltak korábban elnökségi tagok. A közgyűlés végül viszonylag nagy többséggel az amerikai pályázót támogatta. Timothy Trainor korábban az Amerikai Népszámlálási Irodánál (US Census) dolgozott, 1993-ban jelen volt a kölni ICA konferencia előtt Visegrádon rendezett Elektronikus atlaszok workshopon. 2018-ban ment nyugdíjba, de a UN-GGIM-ben szakértőként is dolgozik.

A főtitkár a svájci Thomas Schulz lett, aki a Svájci Térképészeti Társaság jelenlegi elnöke és a svájci KSH kiadói osztályának vezetője. A közgyűlés szavazott az alelnökök számáról (az alapszabály 5-7 alelnököt engedélyez). A közgyűlés egyhangúan elfogadta, hogy a következő ciklusban is hét alelnöke legyen az ICA-nak. Mivel összesen nyolc pályázat érkezett, a szavazásnak volt tétje. A közgyűlés által megválasztott alelnökök: Andrés Arístegui (Spanyolország), Temenoujka Bandrova (Bulgária), Philippe De Maeyer (Belgium), Liqiu Meng (Németország), Terje Midtbø (Norvégia), Vít Voženílek (Csehország) és Zentai László (Magyarország). Menno-Jan Kraak, leköszönt elnökként marad az elnökség tagja a 2019–2023-as ciklusban.

A közgyűlés összesen 29 szakmai bizottságot hozott létre, elfogadva a ciklusra érvényes munkatervüket és bizottságvezető személyét. Mivel a bizottságvezetőkre is vonatkozik az alapszabálynak az a pontja, hogy két egymást követő ciklus után másnak kell átadni a bizottság vezetését, így Hargitai Henriknek, a Bolygótérképezés bizottság vezetőjének le kellett köszönnie. Utója a német Andrea Naß lett, aki hallgató korában egy szemesztert töltött az ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszékén, és jelenleg a Német Űrkutatási Központban dolgozik. A Digitális technológiák a kartográfiai örökség megőrzésében bizottság új vezetője Gede Mátyás lett, aki az

előző ciklusban már helyettes vezetőként aktív szerepet vállalt a bizottság munkájában.

A közgyűlésre elvárás a tagországtól, hogy készítsék el a teljes négy évre vonatkozó nemzeti jelentést. A magyar jelentés struktúráját, részletességét korábban példaképpen állította az ICA korábbi főtitkára a többi tagország elé a GIM 2013/11. számában (https://icaci.org/files/documents/ICA_in_GIM/GIM_ICA_2013.pdf). A magyar jelentés elkészítése inkább csak szerkesztést jelentett a tanszékünk számára, az anyagok összegyűjtése a polgári és katonai térképészeti szervezetek, a felsőoktatási intézmények, térképtárak és magáncégek feladata volt. A szerkesztő munkája leginkább az anyag összedolgozása, homogenizálása volt. Ezúton is köszönöm a segítő együttműködést. A 2015–2019-es ciklus magyar nemzeti jelentésének elérhetősége: https://icaci.org/files/documents/national_reports/2015-2019/hungary-2019.pdf.

Díjak, kitüntetések

Az ICA kitüntetései közül a tiszteleti tag kitüntetést két leköszönő bizottsági elnöknek ítélte oda az elnökség: Miljenko Lapaine (Horvátország) és Evangelos Livieratos (Görögország). Mindkettőjüknek szoros magyar kapcsolatai vannak. Miljenko Lapaine, a Vetületani bizottságot vezette, míg Evangelos Livieratos a Digitális technológiák a kartográfiai örökség megőrzésében bizottságot elnöke volt (a 2010-es években két évig a környezetvédelem, energiaügy és klímaváltozás minisztériumot vezette Görögországban).

Szolgálatiért oklevéllel díjaztuk Takashi Moritát, a mostani ICA-konferencia szervezőbizottságának vezetőjét (aki 1999–2003 között volt az elnökség tagja).

ICA-ösztöndíjat (lényegében pénzügyi támogatást) adtunk 22 hallgatónak (több mint 10 000 eurót költött erre a szervezetre). Részben ez a támogatás tette lehetővé néhány ELTE-s hallgató, vagy doktorandusz részvételét a konferencián: Pál Márton most végzett térképészhallgató, leendő doktorandusz, Malak Alasli és Ashna Zada,

Stipendium Hungaricum-ösztöndíjas doktoranduszok. További 50 fiatal, pályakezdő résztvevő költségeihez a japán rendezők is biztosítottak 100 000 japán jen ösztöndíjat (ebben a támogatásban a mi fiatal kollégáink is részesültek).

A térképészeti kiállításra 30 tagország összesen 385 térképet és más kartográfiai terméket küldött. A kiállítási tér korlátozott méretű volt, így a nemzeti tagoknak kellett kiválasztaniuk a kiállításra beküldött térképeket. A magyar anyagot az ICA Nemzeti Bizottság gyűjtötte össze Jesús Reyes kollégám irányításával. A magyar anyag az alábbi térképekből állt:

- National Ecosystem Map in Hungary (Lechner Tudásközpont, 2019)
- Geological hiking map of the surroundings of Csopak (Schwarzcz Térkép, 2018)
- China Reference Map (GiziMap, 2019)
- India physical map (GiziMap, 2019)
- Bócsa-Kaskantyú „Zöldhalom” tájfutó térkép (Junior VB, 2018 térkép)
- National Atlas of Hungary, Natural Environment (MTA CSFKI, 2018)

A kiállítás digitális katalógusa már a konferencia előtt letölthető volt a szervezők honlapjáról. A 117 oldalas katalógus kis nézőképeket is tartalmazott a beküldött művekről. Az ICA elnöksége a Térképdizájn bizottság vezetőjét kérte fel a térképkiallítás zsűrijének vezetésére. A 14 tagú zsűri döntését a konferencia záróünnepségén hirdették ki. Az atlasz kategóriában összesen 40 atlasz közül választotta ki a zsűri a nyertest. Nagyon komoly sikert ért el a magyar térképész azzal, hogy az atlasz kategória első díját Magyarország Nemzeti Atlasza angol nyelvű kiadásának elsőként megjelent kötete nyerte el. A zsűri méltatásában kiemelte az átfogó atlasz kartográfiai sokszínűségét, amellyel Magyarország és környezetének természeti állapotát mutatja be infografikák, grafikonok és szöveges leírások kíséretében.

A Barbara Petchenik nemzetközi térképrajz-kiállításra 33 országból 188 térkép érkezett, melyeket négy korcsoportban értékelt a zsűri. A 6–8 évesek kategóriájában 3. díjat nyert Kunos Luca, az Újpesti Szűcs Sándor Általános

Iskola hét éves tanulójának rajza, melynek címe: Képzetelem.

Magyar szereplés

A magyar résztvevők lényegében csak az ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszékét képviselték. Albert Gáspár, Gede Máttyás, Jesus Reyes, Zentai László (oktatók), Pál Márton, Vörös Fanni (végzős MSc-hallgatók, leendő doktoranduszok), Ashna Abdulrahman Kareem, Malak Alasli (SH doktoranduszok) mellett még volt hallgatónk, a Kolozsvári Egyetemen oktató Bartos-Elekes Zsombor tudott elutazni Tokióba. További magyar-ként jelen volt még Jeszenszky Péter, aki az ELTE-n szerzett térképész diplomát, majd Svájcban PhD-fokozatot. Jelenleg Japánban dolgozik, és a 2017-es washingtoni ICA-konferencián is önkéntes szervezőként volt jelen.

A konferencia 150 szekciójába összesen 750 előadást válogattak be. A beküldött előadások közül 14-et válogattak be az International Journal of Cartography szaklap 2019/2-3. számába. Két magyar előadás is bekerült a 14 közé, ami igen jó eredménynek tekinthető (mindkét tanulmány open access hozzáféréssel, azaz ingyenesen elérhető):

- Zentai László-Gercsák Gábor: Cross-border topographic mapping, cross-border orienteering: the Hungarian overview
- Nargiz Safaraliyeva-Naeema Al Hosani-José Jesús Reyes Nunez: Teaching basic map concepts in three countries: Azerbaijan, Hungary and United Arab Emirates

Az ICA új publikációs irányelveinek megfelelően a bemutatásra elfogadott tanulmányok és poszterek egy online tanulmánykötetben jelentek meg (<https://www.adv-cartogr-giscience-int-cartogr-assoc.net/1/>). Az alábbi magyar előadások hangzottak el a konferencián (a fenti két tanulmányt is ideértve):

- Albert Gáspár: The changing use-cases of medium and large-scale geological maps in Hungary
- Kocsis Károly-Nemerkényi Zsombor-Zentai László-Gercsák Gábor: The new National Atlas of Hungary - volume Natural Environment

2. ábra. Az ICA 29. konferenciájának magyar résztvevői

- Malak Alasli: Toponyms' contribution to identity: The case study of Rabat (Morocco)
 - Bartos-Elekes Zsombor: Mapping the core and periphery applied to a choronym (the case of Székely Land)
 - Pődör Andrea-Zentai László-Gál Erika: Digital sketch maps in teaching GIS for law enforcement students
 - Gede Máttyás: Fast georeferencing/geocoding tool for old maps with large distortions
 - Ashna Abdulrahman Kareem: Testing Maps for Visually Impaired People in Kurdistan
 - Gede Máttyás-Kádár Bálint: Analysing tourism movements along the Danube river based on geotagged Flickr photography
 - Pál Márton-Albert Gáspár: Digital cartography for geoheritage: turning an analogue geotourist map into digital
 - Pál Márton-Vörös Fanni-Elek István-Kovács Béla: Possibilities of high precision GPS data in autonomous driving
 - Vörös Fanni-Tompos Zoltán-Kovács Béla: Examination of car navigation systems and UX designs
 - suggestion for a new interface
- Poszterek:
- Irás Krisztina-José Jesús Reyes Nunez: Work in Team - Improve your GIS Skills. Effectiveness of project work in teaching GIS for foreign students
 - Gede Máttyás-Varga Lola: Spatiotemporal Analysis of Carpooling Data
 - Malak Alasli: Static Risk Mapping of Forest Fires - In the case of the Province of Chefchaouen (Morocco)
- Szekcióvezetésre Gede Máttyást (2 szekció), Pál Mártont, Jesús Reyeset és Zentai Lászlót kérték fel.
- A konferenciához kapcsolódó két workshopon volt még aktív magyar részvétel:
- A pekingi *Geospatial and Cartographic Education - Contemporary Challenges and Opportunities* című workshopon Zentai László két előadás tartott: Teaching orienteering maps: a perfect example of user-driven cartography; Experiences of a new English language MSc programme in cartography.
 - A *Cartography for Specific Users* pre-conference tokiói workshop rendezésében Jesús Reyes is részt vett, aki a rendezvény előadaskötetének egyik szerkesztője volt.

A konferencia számokban

A rendezők záró beszámolója a cikk készítésének időpontjában még nem készült el, de a tokiói konferencia egyértelműen sikeresnek mondható. 75 országból 950 résztvevő érkezett a rendezvényre. A technikai kiállításon 22 kiállító volt jelen, a rendelkezésre álló terület nagy részét kínai cégek, illetve kínai állami intézmények bérelték ki.

Négy kulcselőadás szerepelt a programban:

- Venkatesh Raghavan (Osaka Egyetem): Beyond the Jargon: FOSS4G, OSGeo, Geo4All and ME4E
- Steve Coast (TomTom alelnök): The Past, Present, and Future of OpenStreetMap
- Ayako Kagawa (az ENSZ Térképészeti Iroda vezetője): The Role of Cartographers in a Sustainable Development World
- Eric Gundersen (a MapBox vezetője): Building a living map of the world updated from billions of sensors.

A 150 tudományos szekcióból három különleges szekciót emelnék ki:

- *Waldo Tobler* emlékének külön kerekasztal beszélgetést szentelünk
- *Technical Terms for Digital Mapping* címmel külön szekcióban folyt vita Jacques Bertin „örökségéről”.
- Külön szekciót szerveztünk a konferencia fiatal résztvevői számára.

A konferencia öt napja alatt lehetőség volt különféle szakmai eseményeken is részt venni, melyek többsége fél napos kirándulás volt az alábbi intézményekben:

- Geospatial Information Authority of Japan
- Japán Űrkutatási Iroda
- *19th Century Early Modern Maps by Japanese map maker Nagakubo Sekisui at Koga-city* kiállítás a japán országgyűlés könyvtárában
- Tengeri térképezés, a japán parti őrség Hidrográfiai és Oceanográfiai Osztálya
- Marine Cartography Site at Tokyo Bay, supported by JHOD
- Roppongi Hills, Mori Tower: Tokió hatalmas 3D-s modellje
- Térképészeti este Shibuya városrészben
- Különleges hajókirándulás Edótól Tokióig címmel
- Látogatás egy tokiói térképészeti szakközépiskolában

Főtitkári tapasztalatok, a kulisszák mögött

Egy különleges, tradicionális eseménye a konferenciának egy zártkörű ebéd, amelyre a jelenlegi ICA elnöksége

meghívja a konferencia minden olyan résztvevőjét, aki korábban az elnökség tagja volt. A legidősebb résztvevő a 89 éves Tositomo Kanakubo volt, aki 1991–1999 volt az ICA elnökségének tagja, és az 1980-as tokiói ICA-konferencia egyik főszervezője is volt.

A hétfői megnyitó ünnepséget a korábbi tervekhez képest jelentősen át kellett szerveznünk, amikor kiderült, hogy a szervezőbizottság meghívását elfogadva a japán császár testvére és felesége (Akishino koronaherceg és hercegnő) is megjelent és beszédet mondott. Ez természetesen különleges biztonsági intézkedéseket igényelt, így pl. a korábbi helyszínt egy kisebbre kellett cserélni, és a megnyitó ünnepségen nem lehetett fényképfelvételt, videót készíteni. Összesen kilenc rövid beszéd hangzott el. Ezt követően a császári pár megtekintett egy kis válogatást a térképkiallítás és a gyermekrajz-kiállítás műveiből. Ezt egy kb. félórás zártkörű fogadás követte, melyen a szervezőbizottság mellett az ICA elnökségének tagjai is részt vehettek. Előtte a protokoll- és biztonsági emberektől megfelelő kiképzést kaptunk, de végül a fogadás nem a tervezett szigorú protokollszabályok szerint, hanem annál sokkal oldottabban zajlott le. A hercegnő, akinek pszichológiai PhD-fokozata is van, élénk érdeklődést mutatott az ICA iránt. Mivel a Nemzetközi Tájéfutó Szövetség elnökségének korábbi japán tagja is pszichológus volt, így ezt szóba hozva a beszélgetés közben az ICA holland elnökével együtt meghívtuk a koronahercegnőt a konferencia egyik nem szakmai programjára, a tájfutó versenyre. Az ICA-konferenciák megszokott programja ez a kis verseny, melyen általában csak 30–40 érdeklődő szokott részt venni. A júliusi tokiói időjárás nem kedvez a fizikai tevékenységnek (nagyon meleg és nagyon páras az idő), így ezt a versenyt pénteken reggel 7 órától rendezték meg egy közeli kisebb tokiói parkban. Az ICA elnöke ugyan nem aktív tájfutó, de sok terepfutóversenyen vesz részt. A konferencia japán főszervezői szerda környékén izgatottan és bizalmasan jelezték, hogy a koronahercegnő komolyan vette a meghívásunkat, és eljön a tájfutóversenyre.

Mivel ez teljesen privát program volt, így erről semmilyen információ nem szivároghatott ki előre, csak néhány kulcsember tudott róla. Természetesen a hercegnőt biztonsági emberek is elkísérték, de nemcsak eljött korán reggel a versenyre, hanem a helyi rendezők kíséretében le is futotta az egyik pályát a parkban. Ezalatt mi is lefutottuk a saját pályánkat, és mivel nagyjából egyszerre értünk a célba, utána még 10-15 percet beszélgettünk a koronahercegnővel, sőt még csoportképet is készíthettünk vele. Igazából a japán kollégák reakciójából értettük meg, hogy milyen nagy jelentőségű esemény ez számukra, hiszen a japán császári ház 2500 éves múltra tekint vissza. Egyébként a tájfutó versenyen a közepes pályát Albert Gáspár nyerte.

Nyolc év után ért véget a főtitkári munkám a Nemzetközi Térképészeti Társulásban. Rengeteg tapasztalatot szereztem, sokat dolgoztam, hiszen én voltam a szervezet adminisztratív vezetője, és a szervezetnek nincsenek alkalmazottjai. Nagyon sok kapcsolatra tettem szert, amiből nemcsak a tanszék, de a magyar térképészet is profitál. A következő négy évben alenökként igyekszem tovább szolgálni a szervezetet.

Dr. Zentai László

A 2019-es ICA térképrajz-pályázat eredményei

A Nemzetközi Térképészeti Társulás (ICA) 1993 óta két évente rendezi meg a gyermekek térképrajzversenyét. A pályázat elsődleges célja a gyerekek világról alkotott képének ábrázolása, és értelmezésének elősegítése. Magyarország már az első versenyen részt vett, és díjat nyert, azóta minden nemzetközi döntőben képviseltette magát, és több elismerésben részesült: 2009-ben Papp Adrienn (Budapest, tanára Szalai Zsuzsanna) és 2015-ben Sturcz Valentina (Budapest, tanára Szabó Júlia). Három alkalommal határon túli térképrajzokat is neveztünk a nemzetközi döntőbe, ezek szerzői is díjat nyertek: 2005-ben Demeter